

Tekenen in de Tijd 80

31 januari-6 februari 2021

Dinsdag zijn er in het Huis van Dominicus opnamen voor een eerste online-aflevering van 'Jonge Hemelbestormers'. Nadia Kroon gaat met Erik Borgman in gesprek over haar religieuze ontwikkeling. Ook als alles lijkt te stagneren, gaat Gods weg met mensen verder.

Heel veel doen we inmiddels online. Vergaderen, natuurlijk. Conferenties bijwonen. Ook vieringen en momenten van gebed zijn we in het Huis van Dominicus steeds meer online gaan uitzenden. Deze vrijdag was er voor de tweede keer een online-WereldWake, een moment van gebed dat ons doet stilvallen bij de brandhaarden in onze wereld. Wij zijn immers geroepen ons te vormen naar gelijkenis van God, die gezegd heeft dat Hij de ellende van zijn volk ziet, zijn jammerklachten hoort en zijn lijden kent (Exodus 3,7). Het minste dat wij kunnen proberen, is eens in de week een plek op de wereld gedenken waar om bevrijding wordt geroepen.

De online-WereldWake wordt elke vrijdagmorgen om tien uur op onze website gezet door onze onvolprezen webmaster Otto Vervaart en wordt gemaakt door steeds twee andere mensen. Hermen van Dorp verzorgt de opnamen.

Komende dinsdag nemen wij een nieuw online-evenement op. We maken dan een aflevering van ons programma 'Jonge Hemelbestormers', waarin jonge mensen die zich intensief met theologie en religie bezighouden, vertellen wat ze daartoe beweegt. Godsdienst en spiritualiteit ondergaan in allerlei opzichten een transformatie, maar dat blijft doorgaans buiten beeld. Wij willen het in beeld brengen. Dinsdag is opnieuw Nadia Kroon te gast. Nadia was bij de eerste twee Hemelbestormers die wij uitnodigden. Op 12 december 2019 vertelde zij waarom zij als protestantse vrouw was ingetreden bij de zusters Augustinessen van Sint-Monica en nu in [Casella](#) woonde, het project van de zusters in Hilversum waar jonge mensen kennis kunnen maken met religieus gemeenschapsleven. Vlak voordat zij bij ons was had Malou de With, een andere jonge vrouw die samen met haar deze weg was ingeslagen, de gemeenschap verlaten. Vrij kort na haar optreden bij ons verliet ook Nadia het Casella. Niet omdat ze geen zuster meer wilde worden, maar omdat de vorm van religieus leven die zij bij de Augustinessen aantrof, uiteindelijk niet bij haar bleek te passen. Natuurlijk was dit voor zowel de zusters als voor Milou en Nadia een pijnlijke teleurstelling.

Ondertussen heeft Nadia over haar ontwikkeling een boek geschreven, getiteld *Non in de bus*.^{*} Dit is reden haar opnieuw uit te nodigen. Op een manier die ik heel knap vind, vertelt zij helder en tegelijkertijd persoonlijk over haar religiositeit en haar zoektocht naar een geschikt klooster. Zij deelt met haar lezers wederwaardigheden over hoe haar kennismaking met het kloosterleven verloopt en laat tegelijkertijd zien dat haar zoektocht ook een reis naar binnen betekent. Het religieuze leven is voor alles leven, dat wil zeggen dat er na elke stap weer nieuwe stappen wachten die even onzeker zijn als de vorige. Dat wordt in Nadia's boek goed zichtbaar. Op een heel treffende en lichtvoetige manier vertelt zij hoe zij zo vol zit van alle activiteiten en alle gepraat die het leven bij de Augustinessen vullen, dat ze in de kapel verzucht: 'God, als u nu ook nog tegen mij gaat praten, ga ik gillen' (blz. 151). En in zijn barmhartigheid doet God er inderdaad het zwijgen toe. De stilte wordt haar te zwaar en ze weet dat om de relatie met God te herstellen, ze haar weg moet verleggen. Ze treedt uit en gaat alleen wonen. Haar zoektocht gaat echter door.

Nadia kan goed schrijven. Onbevangen en nuchter, niet bang voor sentimenteel of naïef te worden versleten en daarom op geen enkel moment de indruk wekkend dat zij dat is. Met groot respect sprekend over de zusters en wat zij haar gegeven hebbend en tegelijkertijd niet verzwijgend waar zij tegenaan is gelopen en wat zij daarvan vindt. Toen ik Nadia's boek gelezen had, heb ik de Augustinessen – met wie ik al heel lang contact mee heb – geschreven dat ik hoopte dat zij ook blij konden zijn dat zij Nadia op deze manier vooruit hebben kunnen helpen. Dat konden zij, verzekerden zij mij, door de pijn die er ook is, heen.

Nadia weer ook wanneer zij een mysterie moet laten liggen. Bijna aan het eind van haar boek, al in het dankwoord, schrijft zij:

Op Eerste Paasdag 2020 hebben God en ik elkaar weer weten te vinden. God brak de muren rond mijn hart af – voor de zoveelste keer – en sloot mij in zijn armen. God, dank U voor de weg die ik mocht gaan en dat u verder met mij gaat, op zoek naar het klooster waar ik mijn diepste roeping mag beleven. Met U om wie het allemaal gaat (blz. 169).

Hiermee moeten wij het als lezers doen. Geen toelichting over wat er dan precies gebeurde, die Paaszondag. Geen details over hoe de weg verder gaat en aan welk klooster ze denkt. Het is precies vanwege het nuchtere vertrouwen dat uit deze zinnen spreekt dat ik graag nog een keer met Nadia verder praat. Is Gods zwijgen niet juist ook Gods spreken, wil ik haar voorleggen? Is er ook geen rust en stilte te vinden te midden van het tumult aan activiteiten? Hoe verhoudt zich jouw zoeken naar een passend klooster met je verlangen je juist over te geven?

Op dezelfde Eerste Paasdag 2020 las ik in een vrijwel lege Dominicuskerk het Paasevangelie voor. Alleen Paul van Brakel was erbij, omdat hij als koster op Paasmorgen de kerkklok had geluid, en Anja van Leusden, de vrouw met wie ik getrouwd ben. Ondanks corona en ondanks de lege kerk wist ik op dat moment zeker dat het waar was en bleef:

Hij is niet hier: Hij is tot leven gewekt, zoals Hij gezegd heeft. [...] Ga snel tegen zijn leerlingen zeggen: "Hij is uit de doden opgewekt, en zie, Hij gaat voor jullie uit naar Galilea; daar zullen jullie hem zien" (Matteüs 28,6-7).

Hoe onzeker de tijden ook zijn, we moeten niet proberen vast te houden wat we hebben. We moeten hem volgen waar Hij zich laat zien. En dat is middenin de verwarring.

Erik Borgman, lekendominicaan
voorzitter van de programmaraad van het Huis van Dominicus

* Nadia Kroon, *Non in de bus: De weg van een jonge vrouw naar het kloosterleven*, Heerenveen: Ark Media 2020.